

Kościoły Śląska Cieszyńskiego. Część 15/16 - Klasztor pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Cieszynie

Data publikacji: 10.04.2016 9:10

Obecność bonifratrów na ziemiach cieszyńskich zapewne nie miałyby miejsca, gdyby nie marszałek ziemski Księstwa Cieszyńskiego - Adam Borek. To właśnie on, po zapadnięciu na ciężką chorobę, rozpoczął starania, by sprowadzić braci do Wędryni. Już jesienią 1693 roku przybył jeden z nich, aby zaopiekować się chorym.

W marcu 1694 roku marszałek napisał testament, przekazując bonifratrom swoje posiadłości. Jego ostatnią wolą było założenie szpitala i klasztoru braci miłosierdzia w pobliżu Cieszyna. Pierwszy przełożony wspólnoty - brat Klemens Mentzel dokonał zakupu placu poza murami miasta, nieopodal kościoła pw. Świętej Trójcy. Uroczysta procesja z Wędryni przeszła do Cieszyna dnia 30 listopada 1700 roku. W nowo wybudowanych pomieszczeniach wkrótce zorganizowano aptekę i mały pokój dla chorych.

Rok później, placówka została rozbudowana po sprzedaniu Wędryni i Grodziszcza (których właścicielami byli bonifraci), co pozwoliło na przyjęcie większej ilości pacjentów. Początkowo szpital posiadał tylko 7 łóżek. Liczba ta sukcesywnie rosła, aby po remoncie budynku w 1882 roku placówka miała aż 35 łóżek z całkowitym wyposażeniem.

Budowa świątyni pw. Wniebowzięcia NMP rozpoczęła się w 1698 roku. Szesnaście lat później dziekan cieszyński ks. Jan Gallus Twaruszkowski poświęcił kościół klasztorny Bonifratrów, zaś w 1719 roku dokonano konsekracji świątyni i ołtarza. Od początku prowadzenia działalności szpitalnej bracia prowadzili apteki. Placówki te były poddawane jurysdykcji rady miejskiej - mogła ona decydować nie tylko o powstawaniu, ale także o ich likwidacji.

Rozwój placówki został przerwany przez wybuch II wojny światowej. Tuż po zajęciu Cieszyna przez władze niemieckie konwent wysiedlono, a chorych przewieziono do szpitala siostr boromeuszek w Cieszynie i do szpitala śląskiego. Wyposażenie zakonnej placówki przekazano do szpitali polowych. Dopiero po okresie wojennym przystąpiono do odbudowy zniszczonego klasztoru i szpitala oraz renowacji kościoła. W czerwcu 1947 roku poliklinika w Katowicach przeniosła swoich pacjentów, a cieszyńska placówka niemal opustoszała.

Pod koniec tego samego roku Wydział Zdrowia w Katowicach zaproponował zakonnikom otwarcie oddziału gruźliczego w miejsce skasowanego oddziału wenerycznego, a następnie przysłał na leczenie do Cieszyna 22 repatriantów z amerykańskiej strefy okupacyjnej Niemiec.

W 1948 roku otwarto oddział dla osób upośledzonych umysłowo. Trzy lata później zwiększono liczbę łóżek z 40 do 60. Niestety, stawa o konfiskacie dóbr kościelnych pozbawiła klasztor gospodarstwa i inwentarza. W latach 1952-1990 szpital był własnością Zrzeszenia Katolików „Caritas”, zaś aptekę podporządkowano przedsiębiorstwu Cefarm.

Zmiana ustrojowa pozwoliła na to, aby obiekt znów trafił w całości do braci. 19 lipca 1990 roku bonifratrzy podpisali z Ministerstwem Pracy i Polityki Społecznej nową umowę na prowadzenie domu opieki. Odzyskali też aptekę, która po remoncie w 1991 roku wznowiła działalność pod nazwą „U Miłosiernych”.

Obecnie przy konwencie funkcjonują obecnie apteka oraz Dom Pomocy Społecznej dla chorych psychicznie mężczyzn. Znajdują się tutaj również cenne archiwum i biblioteka. Bonifratrzy od założenia klasztoru tworzyli własny księgozbiór, gromadząc książki z dziedziny medycyny, teologii i historii Kościoła. Dziś biblioteka posiada ponad 3 tysiące woluminów.

Porządek nabożeństw: [ZOBACZ](#)

Klasztor pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Cieszynie

pl. ks. Londzina 1

43-400 Cieszyn

Tel.: (33) 852 02 68, (33) 852 02 67

<http://bonifratrzy.pl>

POPZEDNI ARTYKUŁ Z SERII

PD